

ABONAMENTUL IN CAPITALĂ

Pe anu	28 leu noi
Pe 6 luni	14 "
Pe 3 luni	7 "

REDACTIA SI ADMINISTRATIA

IN PASAGIUL ROMAN No. 1.

ABONAMENTUL IN DISTRICTE

Pe anu	32 leu noi
Pe 6 luni	16 "
Pe 3 luni	8 "

Prea sfântia sea Popa-Tache, în prevedere, că viitora campanie electorală are se fie crânca și s-ar putea întâmpla ca se cadă în luptă, astăzi că și ar fi pregătită de pe acum următorul epitaful:

EPITAFULU LUI POPA-TACHE.

Aici dace
Mortu în pace,
Popa-Tache celu vestită,
Cine trece,
Se se plece,
Căci a fostu unu omu cinstițu.

Plângi, o lume!
Acetă nume,
Care tera a cîrmuită;
S'aste ose,
Multu vîndose,
Ce pe toti v'a tărnuită.

Plângeti cete,
De vinu bete,
Când călcați acestu pămîntu,
Si o vită,
Său ploschiță,
Aruncați-mi pe mormîntu.

Plângeti fete,
Late n spete,
Voi pe care v'am iubită,
Se se scia
La Domnia,
C'am iubită cătu amu trăită.

Plângi, în fine,
Pentru mine,
Si tu sufletu renegată,
Plângi putere,
Si bea bere;
Căci trăind, aveai regată.

DE UNDE FLORI?

Monitorul Oficialu de la 10 ale corentei începând se povestescă călătoria Augustelor per-

sone, când vorbesc de Ploesci dice:

“Primirea făcută II. LL. la Ploesci a fostu splen-

“didă; totu orașul era in piciore.

“In totu lungul trecerei MM. LL. frumose covore

“decorau ferestrele caselor de unde se aruncau

“buchete de flori”.

Că primirea a fostu splendidă nu ne indoimă, căci

numai rasele sărelui singure, și suntu indeslatătoare,

se facă o asemenea primire splendidă;

Că totu orașul era in piciore, adică ingrijată,

cu acesta ocazie, nicăi că mai incapă vorbă;

Că ferestrele erau decorate cu covore frumose,

acesta iarăș se pote, căci primăvara înpuiadă mo-

lliile și fie ce casă care are mobile de linuri, co-

vore, chiliumuri, velințe etc. le intinde pe ferestre

ca se le bată vîntul.

Pînă aci tote mergă bine, tote le înțelegem.

Dar că se aruncau buchete de flori de pe ferestre, acesta nu o înțelegem și jata de ce:

In Ploesci nu este de cătu o singură grădină cu florarie, din care se pote face buchete, gradina d-lui Ilie Trasnea. D-sea ipsă, scimă că a stată in vara trecută mai multe luni de dile la pușcărie pentru alegerile din Maiu, anul trecută, și pentru 8 Au-

gustă. In acestă spatiu de timpă s-a vestejită in grădină nu numai tote florile dar și totă iarba, — ce aru și putută procura astă-dă pentru I.I. LL.

De unde prin urmare, atătea flori? Ne veți res-

punde, pote, că mai suntu și grădinile de sub pa-

tronagiul starostei de grădinari, Gheorghe Antonescu.

Așa este. Daru acestea suntu de legume, și daca

din ele s'a culesu buchetele ce se aruncau cu pro-

fusiu, atunci nu mai aveam nimicu de obiectat.

Ori și cumu insă, potrivitile mai bine pe viitoru,

d-lorū oficiali.

CRONICA SEPTEMÂNALĂ

INVÉRTIRE DE DULAPU.

Intre faptele cele mai însemnate ale septemâni, — său cum dicu confratii noștri, cari scotu gazetele in tote dilele, — intre faptele la ordinea dilei, avemă mai întîi o chestiune forte gravă, după unu, și forte ușurică după altu: o chestiune de dulapuri.

De cari dulapuri însă, este vorba? se pote întreba indata, ori-ce lectoru impacient de a termina citirea cronicei nóstre? De dulapuri cari se învertescu ómenii, cu începere de la serbatările Pascelorū și pînă dă tómna in iarnă, său de dulapurile ce le învertescu unu ómeni peste totu anul, in totu anu? Vorba este de aceste din urmă.

În adevăr, mulți ar putea să susția că dulapurile la ordinea dilei, nu suntu nicăi de cele de la Giafer, nici de cele ce se învertescu de ómeni, ci unu altu felu de dulapuri, adică unu felu de sicrinuri in cari omul casnicu obicinuesce se păstrede, sub cheiă, căte ceva; de dulapuri in cari registratori și arhivarii consciincioși au de regulă, in cancelariă, ca se conserve registrele și dosarele ce le sunt incredin-

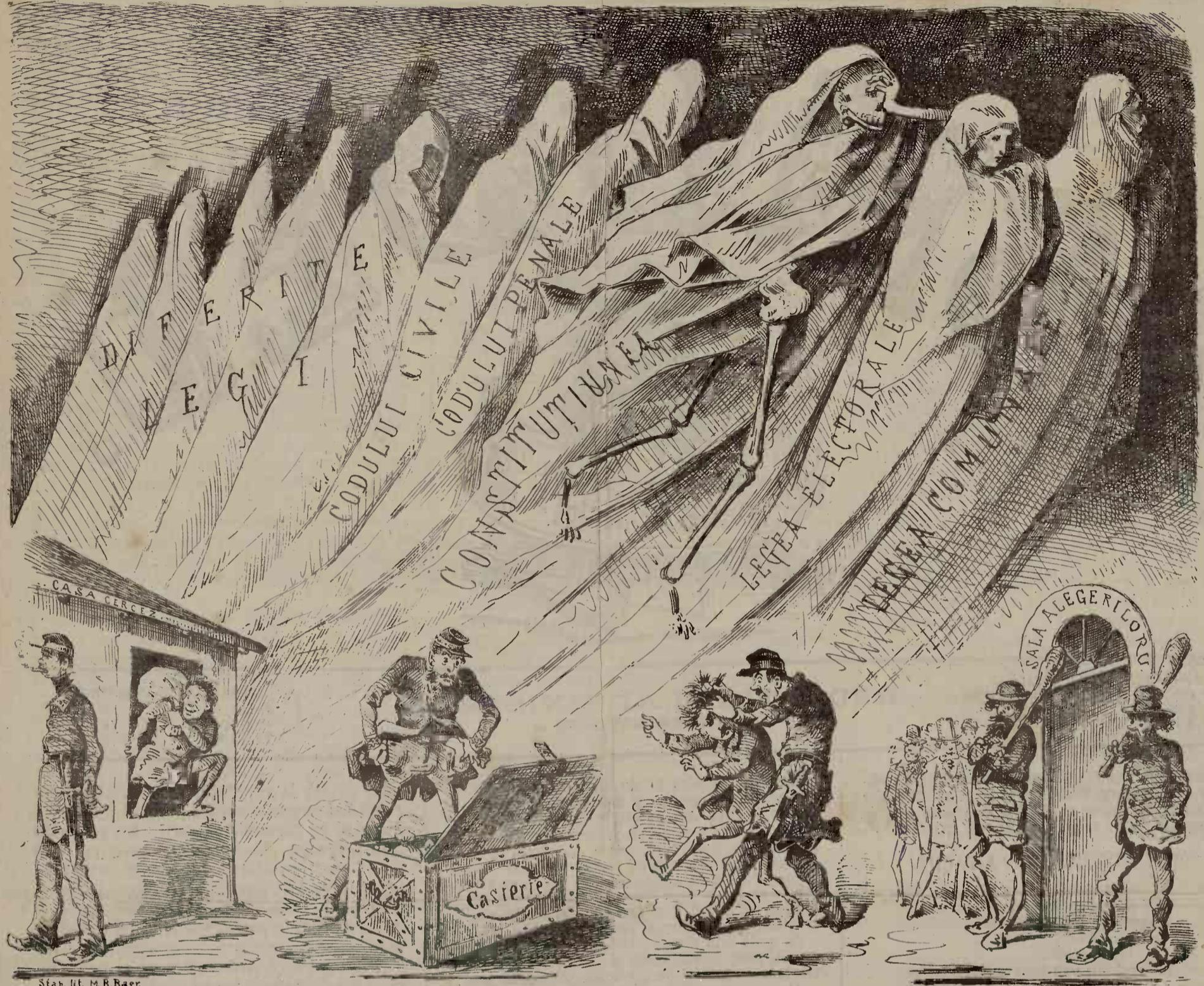
tate.

Așa este. — Dar cându se dice pentru cine-va că sparge unu asemenea dulapu, ca să fure unu dosară, — cum dicu foile coalitiei; — când acestu cine-va este unu prim-procuror, și acestu prim-procuror este d. Tacian, noi, cari ținem

forte multu la reputația unoră asemenei tineri ca domnia sa, nu putem: nici să-i dicem, in termeni vulgari, că a sevîrșită unu furtișagă prin spargere dintr-unu dulapu, căci am ataca prestigiul magistraturăi; nici să-i aretăm in termeni tehnici de dreptă penală, — după limba cea nuoa ce se vorbesce astădi pe la curți și tribunale, — că a comis o infracțiune de sustracțiune prin efracțiune, căci nu ne-ar înțelege profani. Noi calificăm acestu faptă cu moderăție; dar așa ca să fimu înțeleși de ori-cine. Noi dicem: D. Tacian, ca procuror, a învertit unu dulapu.

Și ce atâta gălăgie acum, din partea guvernorului rele, pentru atâta micu lucru, împărtindu-se totu felul de vorbe nepotrivite și necuviințiose, că acăstă învertitură de dulapu ar avea de scopu se scape de pedepsa legei pe unu capu de bătăuș electorală, dovedită prin acte aflate in acelă dosară? Nu care cum-va voi să imbaļați și pe acestu june virginu, voi Rocheforiștilor și perturbatorilor de meseerie, cari ați iabălatu totul și pe toti? Nu care cum-va voi se diceți, că și d. Tacian e unu omu de des-ordine? Dar noi unde suntem? Nu scîti voi, că noi avem o mulțime de dovedi prin cari putem se vă demonstrăm, ori-cându, că d. Tacian a datu probe de june **de ordine?** Cine ore a înăbușită desordinea la Ploesci, cu ocasiunea alegerilor comunale din 14 Noembrie, daca nu d. Tacian? Nu este d-lui care, împreună cu amicul său și alu nostru d. Linaru, ex și viitoru jude de instrucțiune, — daca nu președinte, — la Ploesci, a intrat in sala de alegere, neinvitată de biurou, ci chemată numai de strigătul publicu, ca să-și indeplinescă datoria de ordine, și se constate o monstruoșă faptă in flagrantă delictă: **Călcarea pe picioru a unui onorabilu alegătoru alb, de către unu bătăușu Roșu nealegătoru**, tocmai pe d-asupra bătăturei de la deștul cel micu? Si... Dar să revenim la chestiune, căci restul pricinai de la Ploesci se sciă din dosarul cercetărei, făcută la facia locului, de către procurorul Polizu.

Cum pretindeți, dar, acum, că d. Tacian voesc se scape pe unu capu de bătăuș

„Menținerea liniscei și respectarea tutelor drepturilor sub umbra legilor.“

(Manifestul Ministerului de Interne către prefectii).

din Bucurescă, când în Ploescă nu s-a întârziat nici către unu simplu perturbator? Sunteți de rea credință, anarhiștilor, când vorbiți astfel.

Dar ja să vedem: ore adevărat să fie clefetirile văstre, colportorii de mușdele?

Unul din corespondenții noștri onorifici, ce avem în fiecare minister, iată cum ne relatează faptul:

Pe la 7 ore seră, grefierul d-lui judecător S. Stătescu, care (grefier) era bolnavă de mai multe zile, însănoasă se, se dice, în urma unei rețete ce îl-a dat d. Doctor Nicolae Crețulescu, a venit la cancelarii se regulede hărțile cari remăseseră în nelucrare din cauza bălelor sale. C'am pe la aceiași oră, se dice, că ar fi venit la cancelaria parchetului și d. Procuror Tacian, ca se dea și d-lui cursu unor mandate grabnice, relative la menținerea ordinei publice.

Dăind d. Tacian lumină în camera d-lui judecător, și credându să nu fiă vre-unu furu său focu, intră grabnicu în acea cameră. Pe cându schimbase abia căteva cuvinte cu grefierul, niste şioricei, cari aveau cuiburi de multă vreme în niste dosare uitate și trăntite de predecesorii d-lui Stătescu, pe dulapul cu pricina, — dosare ale unor criminali mari, fură de 3 oca mălaiu, cari dacă de mai mulți ani în pușcărie din cauza necom-

pletării procedurei, — pe cându dicem, d. Tacian vorbea cu d. grefieru, acei şioricei se coboriseră în dulapu, ca se mănânce dintr-o cutie cu bulinuri. Unu sgomotu se aude de odată, la dulapu. D. Tacian este empatonat, d. grefier asemenea: se uită în dreptă, se uită în stânga, și ambii convinu, că... că în acel dulap suntu nisice făcători de rele și trebuesc regulat.

— În numele legei vă somesu se vă predăți, strigă d. Tacian, ori-cine și ori-cât sunteți intrați în acest dulap; la din contra, vom usa de dreptul ce ne acordă legea de a vă constringe.

La acestu glas, o tăcere adâncă se face în dulapu.... şioricii fugiseră la cuiburile lor.

— Anca odată, ve dicu, repetă d. Tacian; ve somesu din nuoă, predativ!

Aceiași tăcere în dulapu și în toate imprejurimile săle.

— Nu răspundetă nimeni? Intrebă iarăși d. Tacian.

Căteva minute de așteptare și îndată și năvălesce la inchuietorea dulapului, adjutatul de domnul Grefieru și armatul de uă daltă și de unu ciocanu, luate din instrumentele ce staă în depozite prin cămerile judecătorilor de instrucție, ca corpori de delictă, de pe la făcătorii de rele.

Se sfărtesă brăsca, ușa se deschide și în locu de fură nu se vede de cătu căteva

bulinuri măncate și căteva foii de dosare roșe.

Atunci d. Tacian, aruncându-i ochii, din întemplat, pe unu dosar ce era mai la îndemână și care purta titlu: «Kneazul Kantakuz-of, capu de bande electorale».

Temânduse ca nu cum-va se se răsă de săraci vre-unul din actele coprinse în elu;

In interesul sicuranței publice și fiind că a găsitu de cuvintă ca rechisitorul acestor instrucțiuni se-lu facă d-sea, a luat dosarul la sine.

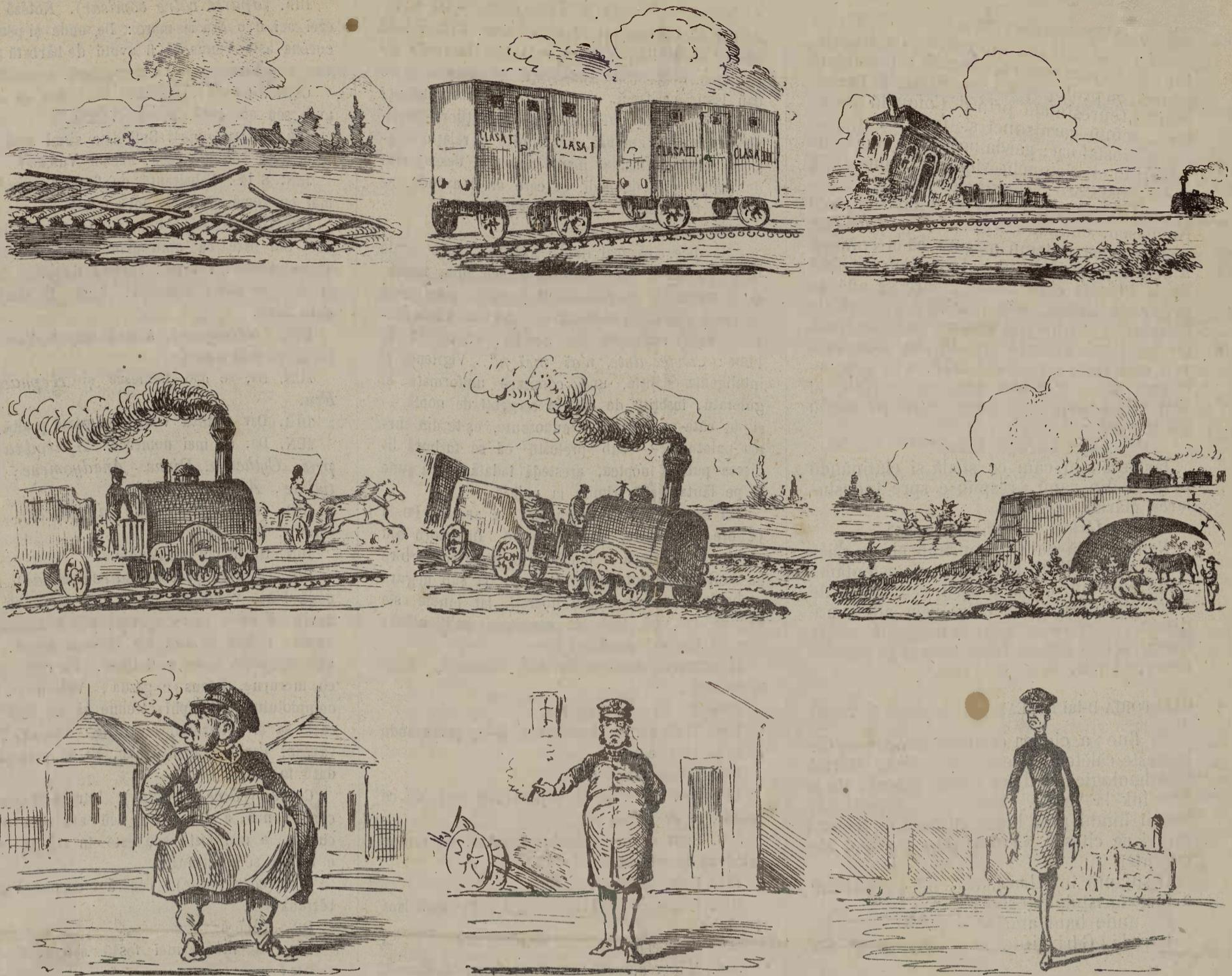
Iată faptul așa precum ni se raportă.

Acum, dacă corespondentul nostru este bine informatu, unde vedeți voi, perturbatorilor de meserie și Rocheforiștilor, furțișagul cu spargere său infracțiune de susținută prin efractiune?

Din protivă, noi nu vedem în acestu faptu de cătu o mesură profilactică pentru acestu dosar, și nu avem cuvințe cu cari se mulțămim d-lui ministru de justiție, că a resplătit pe d. Tacian, naintându-lu în postu, pentru ascuțimea mintei săle, esprimată prin desteritatea mănlilor săle.

FOCULU DIN DÉLULU SPIREI.

Fiind că pomenirăm de roșii, consecința ne duce d'a dreptul la faptele lor.

Căile ferate Strusberg : 1. Traversele și şinele. — 2. Vagónele. — 3. Clădirile. — 4. Cursele: grosse vitesse. — 5. Regularitatea și sicuranța meiului. — 6. Soliditatea lucrărilor de artă. — 7. Șefu de gară. — 8. Șefu de stațiune. — 9. Conductor.

Unu alu doilea faptu gravu la ordinea dilei este incendiul de la casarma Alexandria din dealul Spirea. In diua de 6 ale corentei, pe la 11 și jumetate ore séra, o lumină forte mare, mai cătu aurora Boreală de astă érnă, lumina totu Bucurescii, mai bine de cătu tóte lămpile con tracciilor municipali. Unu incendiu forte mare a prefăcutu în cenușe în cîteva ore, casarma veche.

In urma cercetărilor făcute și dupe tóte probabilitătile, focul a fost pus de Roșii, cu scopu ca se nu mai aibă unde se stea soldați și se fiă silitu guvernului ai respindri prin județe, ca ast-fel se pótă ei, perturbatorii de meserie, se turbure ordinea publică la viitorile alegeri, fără temă de represiune. Si mai aveți curagiul, pe sickerilor, se atribuitu junilor de ordine intenționu de desordine?

MOARTEA LUI NICULI ȘI RANIREA GEAMBAȘULUI

A treia cestiune gravă este mórtea lui Niculi Cafegiu și rânirea lui Ilie Giambășul, la oborū.— Ca se mai spunem cine a fostu Niculi și cine este Ilie Giambășul, noi credem că este de prisosu, căci ómeni însemnați sunt cu noscuți în destul numai dupe nume. Ceea ce ar trebui se spunem cititorilor, este cauza atât a morței unuia, că și a rânirei altuia. Ver siunile sunt diferite. Cea mai acreditată însă

ni se pare aceea se o dă «Românlui», „că ar fi fost tratați de căși-va cetățenii ono- rabilii, cam astfel cum îi trata ei pe toți „in tóte dilele.”

Se asigură că curtea... poliției—, a luat séu va lua doliu pentru două septembri și că reposatul va fi înmormintat pe comita Statului din fondurile secrete estraordinare, la cimitirul Belu, unde i se va ridica și unu monumentu, dupe stăruința knéazului Kantakuz-of, din cărămidă și petrele re mase de la canalul și paveul podului Mogoșoe.— Nu este esactu acea ce dice în «partea seriósă», confratele nostru de la «Telegrafulu», că «Scorțenu îi va ținé unu logos. Insărcinatul cu logosul va fi unul din membrii comisiunei intermarie de la municipalitate, celu care va avea mai multe cunoșințe despre tipicurile bisericiei. Se înțelege de sine, apoi, că musica gardei naționale, gendarmeria poliției și tóte cele alte onoruri meritate, nu vor lipsi din partea puterei. Se-i dicem deru și din parte-ne, Dumnezeu șe-lu erte.

CALETORIA PERSOANELOR AUGUSTE.

A patra cestiune la ordinea dilei nici cum seriósă, dupe cumă pretindu unu, ci forte simplă și forte multă dorită esteducerea Inăl. Loru Domnului Carol și Dómda Elisabeta, din colo... de Milcov. Sco pulu acestei călătorii nu se pote sci bine.

Unii pretendu,— și între aceștia și confratele nostru de la Trompetă,— că augustele per son voescu se védă anca odată prin ele însele, prin ochi loru propriu, drumul de feru, cu tóte defectuositățile lui, acéstă moșie, acéstă sorginte de avuție, opera a dinastiei, pe care întréga țéră o simte și o va simți în totu d'a una. Alți susținu, că acéstă călătorie va avea de rezultat, cum dice érashi prea bine totu confratele nostru Chesarie,— «că Românișmulu va «dobândi, fără îndoială, protecțiu nea sa contra jidovismulu», séu cu alte cuvinte, intorcându frasa, că jidovismulu va dobândi fără îndoială în contra sa protecțunea Românișmulu;— și că pentru acestu sfîrșită, In. Loru, sunt însoțite și de d. Costaforu, minis. de esterne.

Asceptăm însă asupra acestei cestiuni amenunte mai întinse de la corespondenții nostri, de peste Milcovu, ca se putem vorbi cu mai multă cunoșință și sicuranță.

Cătu pentru entuziasmul și urările populațiunilor ce va fi întempinatu pe In. Lor în cale, asceptăm asemene ca se nile procure Monitorul, Pressa și Trompetă, începându de la gara Bucurescii și sfîrșindu iar la gara Bucurescii, ca se dăm lectorilor noștri ceva mai completă.

Putem asigura însă de pe acum, că la Ploesci In. Sa, trebuie se fi avutu cea mai

strălucită receptiune, la care trebuie se fi luată parte mai toți înpiegați în activitate, toți cei în perspectivă, clerul represență prin Sf. Sa protopopul, supranumit Pyron; armata represență prin d. Colonelu Costaforu, șeful garnisonei și frate cu d. ministrul Costaforu; garda națională, represență prin d. Colonelu Niculescu, cununatul d-lui Costaforu; comunele prin d. subprefect Niculescu, fratele d-lui colonelul Niculescu, cununatul d-lui Costaforu, etc.

Asemenea putem să asigură că la comuna Albesci, prima stațiune de drumu de feru de la Ploesci spre Buzău, care se află aproape de Urlați, erau întruniti o sumă de primari, consilieri și vătășei cari acceptau pe In. Lor. Sosindu aci, In. Sa Domnului «cu afabilitatea-î obișnuită», avu grăsitatea de a schimba căle-va cuvinte cu mai mulți locuitori, între cari pe unul flă intrebă :

«Aici aproape Urlați?»

Iar țeranul cam cu sfială și clătinându în josu din capu, respunse spre îndestularea Măriei Sale :

— Urlați, Urlați, Maria Ta!

Pentru astă dată ne oprimu aci cu călătoria Augustelor persoane, și așteptăm dupe cum am dîs mai susu, redactarea de către Monitoru și de către cele alte diare dinastice, a întregului entuziasm de la București la Iași și înapoi, ca să-l putem descri și noi.

CALETORIA D-lui BOLEAK la RUSCIUK la VARNA

In fine a cincea cestiune la ordinea dîi, este călătoria poetică, religiosă, istorică și arheologică a d-lui Cesar Boileak, de la Rusciuk la Varna. Detailurile acestei călătorii fiindu prea lungi, răgămu pe lectorii noștri se citescă «Trompetta» de la 4 ale corentei.

O singură întrebare însă ne permite să face turistului nostru :

De unde banii amice?

Ghid, Ghid....

Serviciul telegrafic al lui HAMODEU.

RUSCIUK 5 Aprilie. A doua zi de Vinerea Paschală, paracliserii și epitropii bisericelor bulgărești de aici, voindu se așeze sfântul Epifan în dulapul în care se conservă de obiceiul peste totu anul, — afară de Vinerea patimelor, — ca unu obiect care este de mare preț, cusutu numai în tertelul de aur și cu petre scumpe, aș constata că lipsesc de pe elu următoarele pietre: 4 rubine, 3 smaragde, 1 brilliant și 8 mărgăritare. — Scădere loru se pare a fi estrasă cu dintu, cu ocasiunea săratorei epitafului, în seara de Vineri. Poliția are mari bănueli asupra unor individe din București, ce se dice că aru fi trecutu păici în septamana coa mare. — Epitropia bisericei a trimis uă scrisore în limba bulgărească către D. Tel., ca ministrul de culte, cerând în punctura afișată de sânge, ca se ia măsură de urmărire.

VARNA, 6 Aprilie. Sacrilegiu nepomenită în orașul nostru! Furtușag de lucruri slinte: În năpte de pasce s'a furat din altarul sfintei mitropolii patru tipsii de argint, cari servă aici pe la serbătorile mari în locu de discuri, pentru biserică, pentru scole, pentru seraci și c. l. Aceste tipsii conținu și vre-o 3,000 lei bani Turcescă, în diferite monete. — În aceeași năpte, s'a spartu și casa mitropolitului Ioachim și i s'a furat din muzeul său, următoarele obiecte:

Capul lui Mercur în mărime naturală și lucratu în relief. — O didrahmă de argint puru, autonomă a orașului Kallatia. O tetradrahmă a lui Antioch II alu Syriei. Unu Procopiu de argint și altul de bronz micu și alte căte-va monete de bronz d'ale Traciei și d'ale Moesiei de Josu. — Furi se bănuie și nisice stemei veniți despre Rusciuk, dar fără a li se sci bine signalamentele. Se vorbesc cu toate acestea prin orașu, că în Sâmbăta Pastelor, s'ar fi observat umblăndu prin cafenele, niște figuri neconoscute, dintre cari, una avea unu nasu foarte mare, și alta era cu părul albă, avându la brațu o Domnișoară ca de vre-o 15 ani.

PARTEA POLITIENESCA

DESCOPERIREA UNUI COMPLET

Dă cându diavoli de roșii nu mai sunt la putere, — cum dicu cu dreptu cuvântu confrații

Gîraniu respondorii, Ghîță Popescu.

nostri de la *Pressa* și *Trompetta*, — iar așteptu să se conspire și să se completese. Gracă insă poliției d-lui Hiotu, care vede toate lucrurile de aproape, toate aceste conspirații și comploturi se dau lesne pe față. — Unul din corespondenții noștri însarcinați cu adunarea nouăților privitoare la acăstă colonă, ne trimite o relație a supra unu intinsu și mare complotu, descoperitul de poliție mai deunădi, și care ar fi avându, se afirmă, ramificații și cu Transilvania.

Iată ce ni se raportă :

„Se dice, că mai dilele trecute, între orele 9 și 10 sera, unu *mon-cher* său jude amore-satul, trecându pe podul Mogosoei, c'am prin dreptul palatului, urmatu de unu tacim de lăutari, cântă impreună cu aceștia, cântecul de lume: „*Dute, dute, n'ai mai fi*“. Vigilenta și inteligența poliție, unu comisar uniformă și guleratul, însoțitul de căță-va sergenți de nopte, — și de căte-va persoane necunoscute, esite din curtea palatului, — sub pretestul că se turbură liniscea publică năpte, arestându iată și pe jude și pe lăutari și trimite la poliție.

Aci se închidu într-o cameră de arestă. Pe la 12 ore din năpte, sosesc și d. Directorul alu poliției, care după o mică și în parte convorbire cu lăutarii, la întunericul nopței și sub negura giubelilor, aceștia suntu liberati, iar judele este supusu la unu felu de cercetare polițienescă, cam în modul următoru:

DIRECTORUL (asistatul de unu comisar). Cum te chiamă :

JUNEL. Mauvais Augures.

DIR. Vorbesce în Românesce, d-le, și respunde cum te chiamă ?

JUN. Manea Anghel.

DIR. Vedă așa. De ce naționalitate esci, de ce religie, și ce vîrstă ai ?

JUN. Sunt de naționalitate Română, de religie ortodoxă și am vîrstă de 25 ani.

DIR. Unde locuesci ?

JUN. Locuesc aici în capitală, în mahalaoa Tîrchiilescu.

DIR. Ce meserie ai ?

JUN. Mă prenumără între profesiunile liberali.

DIR. (către comisar). scrie : *face parte dintră profesori liberați*.

DIR. (către jude). Cine te-a indemnătu să cântă năpte pe podul Mogosoei, — și mai cu sămă printru dreptul palatului, — „*dute, dute, n'ai mai fi*“ ?

JUN. Nimeni altul de cătu *Venus* și *Cupidon*.

DIR. Domnule.... respectă locul unde te găsești și persoanele înaintea căror te află. — Ce și rîdi de noi, amestecând căinii în sapte de 6 meni, — și încă atât de grave, — în cari nu tăscape la mijlocu nimicu altu de cătu politică, și politică forte mare ? Responde la ce te întrebă : Cine te-a indemnătu să cântă acelă cântec ?

JUN. Daca nu voiți să mă credeți, d-le Director, că e amestecat în acăstă afacere și *Cupidon*, atunci suntu nevoită se vă declară, că numai *Venus* mă indemnătu.

DIR. Pomenitul nume, bărbatul este său femeie ?

JUN. Femeie, și vă potu săgura, cea mai frumoasă de pe lume.

DIR. (către comisar). Notă. d-le comisar, că e femeie. Bine a dîsă cine a dîsă că unde e o drăcie, trebuie să fie amestecată și o muiere.

DIR. (către jude). Unde locuesce D-ei ?

JUN. In Olimp.

DIR. (către comisar). Notă. d-le comisar, strada Olimpului, în aibastru. (către unu sergent) Trimite grăniceru după Voiculescu, să vă întăruie aici, fiind forte trebuinciosu.

DIR. (către jude). Acăstă cucónă său jupanescă, Vénus, fată este său măritată ?

JUN. Nu este nici fată nici măritată; a fostu și una și alta, este văduvă.

DIR. Pe cine a ținutu de bărbat ?

JUN. Pe unu domn șore-care, anume Vulcan.

DIR. Domnul acesta ce se numește Vulcan, mi se pare daca nu mă șnădă că este Transilvanean și locuesce dincolo peste Carpați ?

JUN. Nu sci, dar se pote.

DIR. (aparte către comisar). Notă bine, căci aci e o drăcie mare : De unde și pene unde cucónă asta Venus să fi avutu de bărbatul pe Vulcan din Transilvania ! Incercătură, incercătură.

COMIS. (începând) Intrăbă-lu daca scie ce meserie avea său are încă, acestu Vulcan.

JUN. Său : Fabricant de fierarie, și lucredă mai cu sămă arme de totu felul.

DIR. (aparte către comisar). Ai nota bine ?... Căci îmi pare că am prinsu căpătele ifelor Transilvanean ! Ferarie ! Fabrică de arme ! E ceea, și ce e, e lucru draculul ! Băgă de sămă și la note bune.

DIR. (către jude). Acestu domnul Vulcan pără și altu nume :

JUN. Da, se mai numește și *Hephaestos* și *Fta*.

DIR. Dar văduva Venus mai pără și altu nume ?

JUN. Da, se mai numește : *Aphrodita*, *Cypris*, *Cytherea*, *Dione*, *Anadyomene*, *Génétyllide*, *Astarté*, *Paphia*....

DIR. (întrerupând iute și mișcat). Cum... Cum... D. Papiu ?

JUN. Nu Papiu ci Paphia.

DIR. (aparte și începă către comisar). Însemnă bine, vorbă cu vorbă, și slovă cu slovă, fiind că nu e lucru curată; atâtea schimbări de nume, trebuie se aibă ele vre-unu scop. Aci e unu complotu mare și intinsu. Pe cătu pricepă e lucrurile, Venus e gazdă, Vulcan e capul complotului, și Paphia trebuie să fie totu Papiu, căci să și potivescă lucrurile : Vulcan Transilvanean, Papiu Transilvanean. Mi se pare că le-am datu în rost.

COMIS. (către director). Intrăbă-lu daca cucónă Venus a mai avutu său are ceva prieteni, cu cine a mai fostu său este în relație și deca e tânără său bătrână ?

DIR. (către jude). Tânără e cucónă Venus său bătrână ?

JUN. Tânără.

DIR. Cu cine a mai fostu său este d-ei în relație ?

JUN. De și o asemenea sciință cred că poliția trebuie se o cunoscă prin sine, — căci e competentă în asemenea lucruri, — cu toate astea, ca se nu crede că tăinuiescă ceva, vă declară, că cronică scandalosă vorbesce, cum că aru fi fostu odată în de aproape relație și cu alte persoane, dintre cari potu se vă citește acum pe : *Jupiter*, *Apollon*, *Mercur*, *Bacchus*, *Mars*, *Adonis*, *Anchise*, și altele cari nu mă vină în memorie.

DIR. (către comisar). Ia bine sămă și scrie aceste nume deslușit, căci aceștia trebuie se fie complicit.

JUN. (Audindu cuvântul de complicită intrerupe dicendu :) Da suntu compliciti cu Vénus.

DIR. Bravo ! Vedă așa. Spune totu adevărul și nu mai ascunde nimicu.

JUN. N-am ascunsu nimicu. Am spusu totu ce scu.

DIR. Din partea cui și către cine se întrepta căntecul : *Dute, dute, n'ai mai fi* ?

JUN. Către ELU din partea EI.

DIR. Cine este elu și cine este ea ?

JUN. Chestiune de discreție : Acăstă remâne la dibăcia d-tale se ghicescă cine este ELU și cine este EA.

DIR. (către comisar). Suntu de părere se încheiemu unu procesu-verbalu și sălău întărumu la procuror, fiind că aici e lucru mai seriosu de cătu la Jilava.

COMIS. Negreșită, nicăi că mai tăscape vorbă.

DIR. (către jude). D-ta ai se fiu întăratu la procuror ; pene se pregătimu încă cuvenitele hărți, vei sta la arestă.

Prea bine, răspunse judele, care diminuă, se dice, că a si fostu întăratu la procuror, de unde nu se mai scie rezultatul instrucțiunel urmăre.

Dacă nu voiă află. Tilă voiă comunică.

CORESPONDENTUL LUI HAMODEU.